Beskrivelser af den store Ildebrand, som Natten mellem den 26de og 27de har raset i Forstaden Södermalm og lagt ikke mindre end 25 Huse, mest beboede af Smaafolk, i Aske; de Husvildes Antal anslaaes til 600. Ilden opstod omtrent Kl. 1 i Hökens Gränd, som det synes — thi det er endnu ikke ganske oplyst — i et Vadskehus, og da Vinden flere Gange sprang om i Nattens Løb, kastede den sig til forskjellige Sider; først Kl. 10½ næste Formiddag gik «glädjetrumman». Blandt de nedbrændte Huse, der for den største Del vare Træbygninger, befinder sig ogsaa Theatret paa Söder, hvorhen en hel Del reddet Løsøre var bragt, der altsammen brændte tilligemed alle Theatrets Decorationer, Garderobe og Bibliothek; Navigationsskolen og den optiske Telegraphs Hus vare i stor Fare, men reddedes. Fra Staden, Skibsbroen og Havnen frembød den paa den høie Mosebakke fremvæltende Ildmasse et frygteligt storartet Skue. Aarsagen til Ildens store Udbredelse er ikke alene at søge i de fleste afbrændte Bygningers let antændelige Beskaffenhed, men ogsaa i den Forvirring og Uorden, hvormed Slukningsarbeidet dreves og tildels i Mangel paa Vand. Brandvæsenet i Stockholm befinder sig ifølge «Aftonbl.» paa samme antidiluvianske Standpunkt som i Kjøbenhavn; en uhyre Masse Mennesker jages sammen ved Signalerne; nogle af dem gjøre Nytte, andre staae i Veien og foraarsage Tummel og Forvirring; selve Suknings- og Redningscorpset er en stor, uorganiseret Masse; alle mulige Autoriteter, deriblandt ogsaa efter gammel Skik Kongehusets Prindser, indfinde sig, den ene befaler i Munden paa den anden og ofte mod hinanden, nogle Befalinger adlydes, andre høres slet ikke formedelst Spektaklet; kort sagt Enhed i Myndigheden og Orden i Slukningsarbeidet fattes aldeles.

— Jernbanen mellem Ørebro og Arboga er nu færdig og skulde aabnes den 29de. Hertugerne af Østergøthland og Dalarne vare indbudte til Høitideligheden.

— Cholera holder sig i Upsala og bliver mere ondartet. Den 25de vare 61 Tilfælde anmeldte og 40 af de Angrebne vare døde. Foruden selve Epidemien hersker beslægtede Mavesygdomme i stor Udstrækning. Tilfældene ere nu spredte over hele Byen, men forekomme dog hyppigst i de lavt liggende og mest usunde Qvarterer.

Christiania den 29de August. I den statistiske Congres i Wien deltage fra Norge Kammerherre Holst, Chef for det statistiske Bureau, Professor Aschehoug og Professor Schweigaard.

— Ved Ole Bulls Ankomst til Christianssand, blev han modtagen af Handelsstandens Sangforening, hos hvem han siden aflagde Contravisit i dens Lokale i Kathedralskolens Auditorium, og hvor han ved sin mægtige Talsmand, Violinen, hilsede sit Fædreland og sine Landsmænd. Ved hans Afreise til Bergen bragte Sangforeningen ham igjen dens Farvel, ligesom der for ham var foranstaltet et Fyrværkeri paa Vandet.

— Prof. Conradi har faaet St. Olafsordenens Ridderkors i Brillanter.

— I Bergen er der ved Auction solgt en legemsstor Buste af Admiral Nelson, der skal være et originalt Værk af Thorvaldsen, for 5½ Spd.; Kjøberen er siden buden 80 Lstr. derfor.

Udlandet.

— Ifølge «B. H.» ventedes Keiseren af Rusland den 15de ds. til Frankfurt. — Den 29de f. M. er Keiser Napoleon ankommen til Leiren i Chalons. — Paven har den 24de f. M. forladt Florens, for at begive sig til Pisa. — Den neapolitanske Domstol i Salerno har ifølge «Gazette piémontaire» frigivet Passagererne, der vare ombord paa Dampski-

Det idag ankomne Numer af «Times» (for 29de Aug.) indeholder en Corresp. fra Bombay den 30te Juli. Correspondentens Efterretninger fra Delhi gaae fra den 27de Juni til den 13de Juli. Udfaldet fra Delhi den 27de Juni førte kun til en Forpostfægtning og afbrødes ved en stærk Regn, den første efter lang Tids Forløb. Den 30te angreb Oprørerne Engelskmændenes høire Fløi og gave disse et svært Morgenarbeide. De to følgende Dage, den 1ste og 2den Juli, havde Engelskmændene den Ærgrelse at see Rohilcund-Oprørerne (fra de tre Stationer Bareilly, Moradabad og Shajehanpoor) bestaaende af 4 Regimenter Infanteri, et Regiment irregulairt Cavaleri og et Batteri Artilleri, drage ind med et svært Tros (iblandt Andet en Pengesum paa 5 Lak eller 50,000 Lstr.) i Delhi, uden at de saae sig istand til blot at forurolige dem. Om Eftermiddagen den 3die Juli rykkede Oprørerne ud af Delhi i den Hensigt at angribe de Engelskes høire Fløi, men opgave det, da de fandt Fjenden paa hans Post, og marcherede til Alipore, flere Miles i Ryggen paa den engelske Stilling, rimeligvis i det Haab at opsnappe hvad Proviant, Ammunition eller Penge der kunde være underveis til Engelskmændene. I dette Haab bleve de skuffede, men det lykkedes heller ikke de 1000 Mand Infanteri, der med 12 Kanoner og 2 Escadroner Cavaleri vare sendte ud imod dem, at forhindre dem fra den 4de at vende tilbage til Delhi. Den 5te mistede den engelske Hær sin anden Overgeneral, Sir Henry Barnard, der efter faa Timers Sygdom døde af Cholera. Hans Efterfølger, Generalmajor Reed, har en svagelig Helbred og vil vel snart blive nødt til at nedlægge Commandoen. Den 8de ødelagde Engelskmændene en Bro over en Canal ved Landsbyen Bussy, omtrent 6 Miles fra Delhi, over hvilke de fleste Undsætninger kom til denne By. Den 9de blev den engelske Positions høire Side paany angreben med det sædvanlige Resultat. De Engelske fik 212 Dræbte og Saarede. Oprørernes Tab ved dette Udfald anslaaes til 1000 Døde. I de fire paafølgende Dage forholdt de sig rolige. Alleslags Fornødenheder komme i Overflødighed til den engelske Leir. Sundhedstilstanden i denne er god, trods Heden.

I Cawnpore havde man haabet, at Sir Hugh Wheeler vilde have holdt sig, til han kunde faae Undsætning fra Allahabad, 124 Miles borte. Men dette Haab skulde ikke gaae i Opfyldelse. Sir Hugh er falden med alle dem, der vare hos ham. Rebellernes Anfører i denne Egn er Nena Sahib fra Bithoor, en Mahratta Brahmin og adopteret Søn af den sidste Souverain i Poonah, Bajee Rao. Compagniet har aldrig villet anerkjende denne Adoption og derfor hævner nu Nena Sahib sig paa os. Vi have tidligere fortalt, at det var paa hans Befaling, at Flygtninge fra Fottyghur, der vare i Begreb med at undkomme paa Baade nedad Ganges, bleve nedsablede paa Paradepladsen i Cawnpore. Faa Dage efterat vi havde hørt dette, fik vi den skrækkelige Nyhed, at Major Renaud, som commanderede Oberst Niels Fortrop, af Spioner, som han havde sendt ud ad Cawnpore til, var bleven underrettet om, at Sir H. Wheeler var bleven dødelig saaret i et Angreb, Rebellerne havde gjort paa hans lille befæstede Position; at de Overlevende, som fattedes baade Proviant og Ammunition, havde faaet Tilladelse af Nena Sahib til at seile bort til Allahabad med deres Eiendom, imod at overgive Barrakkerne og

Heppe vare satte fra Land, før der blev aabnet
for hvilken de alle faldt paa nogle faa nær, som
bleve grebne og myrdede. Dette skete rimelig
sidste Dage i Juni, da Major Renauds Indberetn
Chef er dateret 4de Juli. Historien er maaskee
alle Enkeltheder, men det er utvivlsomt, at Nen
ladet alle sine Fanger myrde. Derimod ville vi
det ikke er sandt, hvad der fortælles, at han har
de europæiske Fruentimmer til sine Folk paa
Cawnpore. Efterat have myrdet sine Fanger,
Nena Sahib ned til Futtepore, omtrent Halvveien
bad, for der at møde den engelske Styrke, der k
Om Morgenen den 13de Juli forenede General
efter en lang og vanskelig Marche sig med Maj
og beredte sig til at slaae Leir omtrent 4 Miles
pore, da Nena Sahib rykkede ud og angreb ha
hans Tropper (1,800 Europæere med 8 Kanoner
Mand Indfødte og et Compagni kgl. Artilleri) v
kunde han ikke afslaae Kampen og havde den Tilf
at drive Fjenden foran sig ind i, igjennem og ud
og at tage 11 Kanoner, uden at han selv mistede
Mand, et Resultat, som han tilskriver sine udmærkede
og Enfield Riflerne. Saasnart hans Folk havde u
marcherede han mod Cawnpore, mødte og slog
endnu Fjenden, tog 15 Kanoner, tvang Nena Sahib a
Bithoor og besatte Cawnpore. Her standse vore E
ger om ham. Hans næste Foretagende skulde rime
at redde Lucknow, hvor Sir Henry Lawrence er dø
af et Saar, han fik den anden. Hans Tab er en
os. Europæernes Skæbne i de øvrige Stationer i Ou
vi ikke nøiagtig; Listen over de Myrdede vil vi
sig at være stor, naar vi engang faae den. Fler
Qvinde, har jeg hørt, har foretrukket, naar de seil
Ganges, at styrte sig i Floden, for at falde i Oprørerne

Generalen vil marchere til Agras Undsætning.
By har der staaet en hidsig Træfning, som dog ik
med Seir for os, skjønt jeg alligevel troer, at den
net os ved sin moralske Virkning. Det havde lær
bekjendt, at Oprørerne fra Neemuch vare paa Marc
til, og den 4de Jnli sagdes de at være leirede, 10,0
stærke og med 8 Kanoner, 4 Miles derfra. Den n
bleve de angrebne af Vore i Fortet. Der blev kæn
Timer og Fjendens Ild bragt til Taushed, men Vore
paa Grund af Mangel paa Cavaleri og Ammunition t
tilbage til Fortet, medens Fjenden drog bort til Muter
bart i den Hensigt at forene sig med Kammeraterne

I Punjab er de indfødte Regimenter blevne af
for at gjøre det muligt at sende flere europæiske T
Delhi. I Jhelum og Rawal Pindee gjorde to Regimen
stand, men bleve tvungne til at give efter. De indfø
per i Sealkate gjorde ligeledes Oprør, dræbte flere
ødelagde Stationen og marcherede bort, men bleve
3die Dag angrebne og slagne af Brigadegeneral Nic

(Fortsætt

Handels- og Skibs-Efterretninger

Stockholm den 28de Aug.

Hamb. 90 Dage 127¼ à ⅜ sv. Bco = 3 Mk. H. B
London 90 Dage 11,37 à 11,36.
Paris 90 D. 22⅓ à ¼.
Kjøbenhavn 8 D. 64½.

---

kunde vel have Grund til at skælve, naar de tænkte paa Horats's Ord om de daarlige Skribenter, hvis Værker kunde bruges til Kræmmerhuse for Peber:

Et piper et quidquid chartis amicitur ineptis.

Men lad os vende tilbage til Fredens Tempel, hvorfra Martial førte os bort. Dersom vi kun have kunnet opdage en usikker Rest af den store, af Vespasian opførte Bygning, ville vi derimod et Par Skridt derfra, paa det høieste Sted af Via sacra, paa en lille Jordhøi, det sidste Spor, siger man, af Velia*), finde Titus's smukke Triumphbue bedre bevaret end Fredens Tempel og restaureret med samvittighedsfuld Nøiagtighed.

Denne Triumphbue blev opreist til Ære for Titus i Anledning af Jerusalems Erobring. Man seer endnu Basreliefs derpaa af meget smukt Arbeide. I et af dem, som forestiller Triumphen, gjenkjender man blandt Kostbarhederne fra Templet, som Soldaterne bære, den syvarmede Lysestage. Man paastaaer, at Jøderne endnu den Dag idag undgaae at passere Titus's Triumphbue. Allerede paa denne Keisers Tid vare de meget talrige i Rom, hvor de dreve Smaaforretninger, tuskede Svovlstikker f. Ex. mod ituslaaet Glas. De boede paa den høire Tiberbred. Transtevere var deres Ghetto. Det var rimeligvis blandt dem, at Christendommen i Førstningen hvervede Tilhængere. Det er ogsaa i Jødeqvarteret, at den første offenlige Christenforsamling holdes, paa det Sted, hvor man nu seer den gamle og imponerende

*) Et af de høiere Punkter paa Palatinerbjerget, hvor Vale-

Basilica Santa Maria in Transtevere. Som bekjendt skjelnede Hedningerne ikke mellem de første Chrisne og Jøderne, og jeg antager det for meget muligt, at den fattige Jødinde hos Juvenal, som, medens hun tigger, hvisker Noget hemmelig til en romersk Dame om Jødernes Lov, har været en Christen; thi det kunde aldrig falde en Jøde ind at tale til Fremmede om Loven. De romerske satiriske Forfattere behandle Jøderne med stor Foragt. Men det fremgaaer af selve disse Digteres Vidnesbyrd, at hvad de kalde den jødiske Overtro, var meget udbredt i Cæsarernes By. I Persius's femte Satire forekommer en interessant Beskrivelse af Sabbatens Helligholdelse paa Roms Gader.

Ulykkeligvis er Tacitus's Fortælling om Jerusalems Erobring, hvormed Titus's Triumphbue staaer i Forbindelse, tabt; men det, han siger om denne forunderlige Nation, er mærkeligt. Knytter han end som ægte Romer Alt til Polytheismens Traditioner og fortæller, at Jøderne stamme fra Creta, hvorfra de flygtede til Libyen paa den Tid, da Saturnus blev styrtet fra Thronen og fordreven af Jupiter, kjender han dog Moses's Navn, hvilket ogsaa Juvenal kjender, fremdeles Hebræernes Ophold i Ægypten, deres Flugt til Ørkenen, ja, selv Vandet, der ved et Mirakel sprang ud af Klippen. Blandt mange Unøiagtigheder og Bagvaskelser forekommmer følgende Yttring hos ham om Jøderne: «De ere kjærlige og trofaste mod hinanden indbyrdes, men til den øvrige Menneskehed nære de et uforsonligt Had.»

Ifølge en Tradition, hvis Kilde jeg ikke har kunnet finde,

værdt at lede i Tiberen efter en saadan Skat; men
seer ikke, hvorfor Hedningen Maxentius skulde ha
dette hellige Stykke med sig fra Rom. Desuden sig
copius, at Templets Guldkar endnu vare til paa Bel
Tid, at Belisarius tog dem fra Gelimer, der havde rø
og den syvarmede Lysestage var rimeligvis meller
karrene. Jeg frygter altsaa for, at der ikke er Haab
faae den fisket op af Tiberen.

Titus's Regering var mærkelig ved store Ulykke
gave ham Leilighed til at vise sin Iver for det Offen
en omhyggelig Omsorg for Borgernes Velfærd. Det
der ham, at Herculanum og Pompeji bleve begravede
Byer vi have gjenfundet ganske saaledes, som de st
Asken tildækkede dem, og hvor man ligesom kan gr
tiden paa fersk Gjerning. Et Besøg i Pompeji hører
den historiske Reise, som vi foretage i den romerske
Statius sagde: «Vil den kommende Slægt troe det
den seer Kornet voxe ovenpaa de begravede Byer og
nesker?» Man behøver kun at gaae til Portici, for
hvad Statius tvivlede paa man kunde troe.

Til samme Tid brændte det igjen i Rom. Det
skrækkelig Ildebrand. Den fortærede eller beskadiged
mindste Isis's, Neptuns og Jupiter Capitolinus's Templer, S
Agrippas Bade, Pantheon, Diribitorium, Balbus's og
jus's Theatre, Augustus's Hus med Apollotemplet og
thekerne. Som man seer, rasede Ilden især paa Ma
ken, Capitol og Palatinerbjerget. Den synes ikke